

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 19.7.2012.
COM(2012) 371 final

2012/0179 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

**ar ko paredz īpašus nosacījumus zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā
un noteikumus zvejai starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un atceļ
Regulu (EK) Nr. 2347/2002**

{SWD(2012) 202 final}

{SWD(2012) 203 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Dziļūdens zvejniecībā Ziemeļaustrumu Atlantijā daļēji dominē tradicionālās piekrastes flotes (Portugāle) un lieli "klejojoši" traleri (Francija, Spānija). Kopā tie veido aptuveni 1 % Ziemeļaustrumu Atlantijā gūtās nozvejas izkrāvumu, lai gan vairāku zvejnieku kopienu ekonomiskā dzīvotspēja zināmā mērā ir atkarīga no dziļūdens zvejniecībām. Ar zvejniecību nodarbojas Savienības ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos, kas tiek pārvaldīti ar Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisijā (*NEAFC*) pieņemtajiem nolīgumiem.

Dziļūdens krājumi ir zivju krājumi, kuros zvejo ūdeņos ārpus kontinentālo šelfu galvenajām zvejas vietām. Tie ir sastopami kontinentālajās nogāzēs vai pie jūras pacēlumiem. Dziļūdens zvejniecībām sīki izstrādāta pārvaldība zvejas iespēju jomā tiek piemērota tikai kopš 2003. gada (kopējā pieļaujamā nozveja, maksimālā zvejas piepūle). Pirms tam zvejniecība kopumā attīstījās neregulētā veidā un daļēji bija vērojami tipiskie "dziļšānās pēc zivīm" problēmas simptomi, kas izraisīja krājumu noplicināšanos.

Kopš uzsākta pārvaldība, kuru veic, nosakot zvejas iespējas, ir ieviesti vairāki tehniskie pasākumi, kas ierobežo konkrētu zvejas rīku izmantošanu dziļākos ūdeņos vai aizliedz zvejojot konkrētos apgabalos, kuru jūras gultnē ir liela bioloģiskā daudzveidība. Šie slēgtie apgabali kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) ietvaros tika noteikti pēc tam, kad dalībvalstis izraudzījās NATURA 2000 teritorijas atbilstoši Biotopu direktīvai¹, vai ir vispārīgi piesardzības pasākumi.

NEAFC pasākumi dziļūdens zvejas apgabalā, kas tika pieņemti un transponēti Savienības tiesību aktos, ietver žaunu tīklu izmantošanas aizliegumu, slēgtos apgabalus, lai aizsargātu bentiskos biotopus, kas ir galvenie bioloģiskās daudzveidības avoti (jūras jutīgās ekosistēmas), ikgadējās kopējās zvejas piepūles limitu noteikšanu un faktiski veikto zvejas darbību kartēšanu ar nolūku jaunajām zvejniecībām uzlikt par pienākumu veikt iepriekšēju novērtējumu par ietekmi uz vidi.

Šie un citi *NEAFC* ieteiktie tehniskie pasākumi pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā parasti tika īstenoti ar ikgadēju Padomes regulu par zvejas iespējām. Kopš tā laika spēkā ir pārejas režīms² visai Ziemeļaustrumu Atlantijai, tostarp *NEAFC* pieņemtie pasākumi.

Attiecībā uz starptautiskajiem ūdeņiem, kurus neregulē reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas (RZPO), Savienība, reaģējot uz ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju Nr. 61/105³ par dziļūdens zvejniecības ilgtspējīgu pārvaldību, pieņēma īpašu regulu, kas aizliedz izmantot grunts zvejas rīkus tāljūrā, pirms ir veikts ietekmes novērtējums (Regula (EK) Nr. 734/2008).

¹ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu un savvaļas faunas un floras aizsardzību, OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

² Regula (EK) Nr. 1288/2009, OV L 347, 24.12.2009., 6. lpp.

³ 2006. gada 8. decembra A/RES/61/105 „Par ilgtspējīgu zvejniecību”, ieskaitot 1995. gada Nolīgumu par Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu, kā arī ar to saistītos instrumentus.

Kopš 2002. gada Savienība ir ieviesusi īpašu piekļuves režīmu (Regula (EK) Nr. 2347/2002) zvejas kuģiem, kuri iesaistīti dziļūdens zvejā Ziemeļaustrumu Atlantijā, un tajā ir četri komponenti: kapacitātes ierobežošana, datu vākšana, piepūles uzraudzība un kontrole.

Līdz šim pieņemtie pasākumi nav efektīvi atrisinājuši galvenās zvejniecības problēmas, proti:

- (1)šo krājumu lielā jutība pret zveju; daudzi no tiem var izturēt tikai nelielu zvejas radīto slodzi ilgākā laikposmā, kas ekonomiski nav izdevīgi;
- (2)zveja ar grunts traļiem rada vislielāko risku, ka ar zvejas rīkiem var tikt iznīcinātas neaizstājamas un jutīgas jūras ekosistēmas. Jau radītā kaitējuma apmēri nav zināmi;
- (3)dziļūdens sugu zveja ar traļiem rada lielus dziļūdens sugu nevēlamās nozvejas apjomus (vidēji 20–40 % no svara, atsevišķi maksimālie apjomi ir daudz lielāki);
- (4)noteikt zvejas radītās noslodzes ilgtspējīgo apjomu ar zinātniskajiem ieteikumiem ir īpaši sarežģīti.

Tā kā dziļūdens sugas ir ļoti jutīgas pret zveju, krājuma noplicināšanās var notikt īsā laikposmā, bet atjaunošanās var prasīt ilgu laiku vai neizdoties. Krājumu bioloģiskais stāvoklis lielā mērā nav zināms. Daži tiek uzskatīti par izsīkušiem, citi, ja nozvejas apjomi ir nelieli, sākuši stabilizēties. Kopumā zvejniecība nav ilgtspējīga. Kopš reglamentēšanas sākuma zvejas iespējas ir nepārtraukti samazinājušās.

Iespējams, bioloģiskie dati no zinātniskām uzskaitēm joprojām būs nepietiekami, lai varētu veikt pilnīgus analītiskos krājumu novērtējumus turpmākajos gados. Komisija pēta iespējas uzlabot zinātnisko uzskaiti un datu vākšanas sistēmu attiecībā uz dziļūdens sugām nākamajam plānošanas periodam. Šobrīd informācijas trūkuma dēļ pārvaldības koncepciju, kas vērsta uz maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (*MSY*), nevar piemērot dziļūdens krājumiem. Līdz 2012. gadam tiks īstenots nozīmīgs zinātniskais projekts ("deepfishman"). Šī projekta mērķis ir izstrādāt ieguves noteikumus, balstoties uz sekundārajiem indikatoriem, ņemot vērā, ka primārie indikatori (zvejas izraisītā mirstība un krājuma apmērs) nav zināmi (DEEPFISHMAN⁴ Ref 227390).

Dalībvalstu pienākums saskaņā ar Jūras stratēģijas pamatdirektīvu līdz 2020. gadam sasniegt vai saglabāt jūras ekosistēmu labu vides stāvokli⁵ mudina kritiski novērtēt nosacījumus dziļūdens zvejas veikšanai, tostarp vides un bioloģiskās daudzveidības aspektus.

Priekšlikuma vispārīgais mērķis ir nodrošināt pēc iespējas ilgtspējīgāku dziļūdens krājumu izmantošanu, vienlaikus samazinot šo zvejniecību ietekmi uz vidi, un uzlabot informācijas bāzi zinātniskajiem novērtējumiem. Kamēr nav panākts vajadzīgais datu un metožu kvalitātes līmenis, kas ļautu veikt uz *MSY* balstītu pārvaldību, zvejniecības jāpārvalda saskaņā ar piesardzīgo pieeju zvejniecību pārvaldībā.

Lai samazinātu kaitīgo ietekmi uz jūras ekosistēmu, šajā zvejniecībā pakāpeniski būtu jāpārtrauc grunts traļu izmantošana, jo tie ir viskaitīgākie jutīgajām jūras ekosistēmām un dati

4

http://cordis.europa.eu/fetch?CALLER=FP7_PROJ_ES&ACTION=D&DOC=19&CAT=PROJ&QUERY=01308a670983:f6dc:57618e7e&RCN=90982

5

Sk. Jūras stratēģijas pamatdirektīvu, Direktīva 2008/56/EK, OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

liecina, ka ar tiem tiek gūti lielākie nevēlamās dziļūdens sugu nozvejas apjomi. Pārejas ierobežojumi pie grunts nostiprinātiem žaunu tīkliem zvejā, ko veic vairāk nekā 600 m dziļumā un 200–600 m dziļumā, būtu jāpapildina ar aizliegumu zvejot dziļūdens sugas.

Priekšlikumā arī ņemta vērā iespēja vienkāršot šo krājumu pārvaldības sistēmu, uz kuriem šobrīd attiecas dubults instruments: nozvejas limiti un kapacitātes/piepūles ierobežojumi. Gadījumos, kad šī dublēšana šīs regulas mērķu sasniegšanai nav vajadzīga, ir ierosināts, lai attiecīgās zvejniecības regulētu tikai ar vienu pārvaldības instrumentu.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMI

Pēc Eiropas Parlamentam un Padomei adresētā Paziņojuma par 2002. gada piekļuves režīma pārskatīšanu⁶ Komisija veica ietekmes novērtējumu par turpmākajiem politikas risinājumiem, iesaistot dalībvalstis un reģionālās konsultatīvās padomes (RKP). Turklāt tā apspriedās ar Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteju (ZZTEK) par konkrētiem tehniskajiem aspektiem dziļūdens zvejniecību pārvaldībā.

Apspriešanās laikā sniegtie viedokļi liecināja par to, ka plaši tiek atzīta nepieciešamība uzlabot 2002. gada piekļuves režīmu. Tomēr iesaistīto aprindu uzskati par īstenojamajiem pasākumiem būtiski atšķīrās.

Dalībvalstis īpaši atzīmēja piepūles paziņošanas, piepūles pārvaldības un kapacitātes pārvaldības ierobežoto nozīmīgumu pašreizējā sistēmā, jo īpaši ņemot vērā to, ka reģistrētā kapacitāte (balstoties uz izdotajām atļaujām) īsti neatspoguļo reālo situāciju zvejniecībā. Šķiet, ka pārāk daudziem kuģiem ir atļauja zvejot dziļūdens sugas, kas veido tikai nelielu daļu no to kopējās nozvejas. Šādi kuģi īsti neatbilst dziļūdens zvejas veidam. Turklāt dalībvalstis bija kritiski noskaņotas pret izmetumiem, par kuriem tās uzskatīja, ka tos daļēji veicināja zvejniecības regulēšana. Turklāt tās uzsvēra, ka liela nozīme ir piekļuves režīma pielāgošanai jaunajai kontroles sistēmai. Tās bija piesardzīgas attiecībā uz pārvaldības pieejas iepriekšēju definēšanu, vismaz pirms ir sagatavoti secinājumi par šobrīd norītošo zinātnisko projektu "DEEPFISHMAN".

Attiecībā uz ietverto sugu sarakstu dalībvalstis apstiprināja vajadzību pēc saskaņotiem kritērijiem, taču uzsvēra, ka jebkādas izmaiņas ietekmēs zvejas modeļus un pārvaldību. Bez tam tās uzsvēra to, cik būtiski ir ievērot noteiktās tiesības atbilstoši nosacītas stabilitātes principam. Visbeidzot, attiecībā uz īpašajiem pienākumiem datu vākšanas jomā, dalībvalstis neatbalstīja lielāku zinātnisko aptvērumu, norīkojot novērotājus uz kuģa, bet atbalstīja dziļūdens datu vākšanu integrēt plašākā datu vākšanas sistēmā, saskaņā ar kuru dažos zvejas veidos, kas vērsti uz dziļūdens sugām, jau tiek ņemti paraugi. Tika izteiktas bažas, vai izmaksas, kas saistītas ar pāreju uz analītiskiem krājumu novērtējumiem, būtu attaisnotas, ņemot vērā nelielo aktivitāti, tādējādi priekšroka tika dota piesardzīgai pārvaldības pieejai, kas balstītos uz novērotajām krājuma tendencēm.

Tika rīkotas apspriešanās ar Savienības ziemeļrietumu un dienvidrietumu RKP, kas uzsvēra, ka vajadzīga saskaņota dziļūdens zvejniecības definīcija, un atbalstīja pārvaldības pasākumu piemērošanu tiem kuģiem, kas specializējušies konkrētā zvejas veidā. Tomēr tās ierosināja

⁶ COM(2007) 30 galīgā redakcija.

neizliegt atgriezties zvejniecībā kuģiem, kuri iepriekš bija darbojušies šajā zvejniecībā un palīdzēja atjaunot krājumu, pēdējā laikā pievēršoties citai zvejniecībai. Tika ierosināta piepūles pārvaldība pēc zvejas veidiem, kas var būt atšķirīga dažu tādu lielu kuģu grupām, kuri iesaistīti vairākos zvejas veidos, salīdzinājumā ar daudzu mazu kuģu grupām. Dalībvalstis aicināja īstenot vairāk pasākumu, kas vērsti uz jutīgo jūras ekosistēmu aizsardzību, un ieviest zvejas atļauju piešķiršanas, atjaunošanas un anulēšanas sistēmu.

Nevalstisko organizāciju apvienība *Deep-sea Conservation Coalition* norādīja, ka nepieciešams ieviest grunts traļu izmantošanas nosacījumus, kas līdzīgi nosacījumiem, kurus piemēro tāljūrā, un īpaši atgādināja par neatrisinātajām problēmām attiecībā uz dziļūdens sugu nevēlamo nozveju, zvejojot ar traļiem.

Novērtējums par ietekmi, kas izriet no dažādiem politikas risinājumiem, bija vērsts uz pieciem variantiem. Trīs no tiem turpmāk netika ņemti vērā, jo tie tika uzskatīti par tādiem, kas neatspoguļo lietderīgas pārvaldības pieejas, un to nepilnības lielā mērā pārsniedza priekšrocības, proti: a) turpināt pašreizējo režīmu, grozot to tikai ar vajadzīgajiem atjauninājumiem; b) kopumā aizliegt dziļūdens sugu zveju un c) mazināt režīma nozīmi, nosakot to par instrumentu *NEAFC* pieņemto pasākumu transponēšanai un piemērojot šos pasākumus arī Savienības ūdeņos.

Divas iespējas ar nosacītām priekšrocībām bija: d) pakāpeniski pārtraukt izmantot kaitīgākos zvejas rīkus, kurus izmanto dziļūdens sugu zvejā, vai e) ieviest Savienības ūdeņos pārvaldības standartus, kas izstrādāti grunts zvejai tāljūrā. Iespēja d) tika uzskatīta par efektīvāku un vienkāršāku instrumentu, savukārt e) iespēja radītu papildu ekstensīvas regulējošas prasības un ar tām saistītus ierobežojumus ieguldījumiem zvejniecībā, kurā jau vērojama lejupslīde. Ņemot vērā, ka zivsaimniecības pārvaldes tiek samazinātas budžeta taupības pasākumu dēļ, nav pietiekamas pārlicības par iespējām īstenot uz vietas papildu un plašākus pasākumus.

Attiecībā uz vienkāršošanu būtu jāpārtrauc pašreizējā ziņošanas sistēma par zvejas piepūli saistībā ar sugām. Zvejas piepūles uzraudzību var labāk nodrošināt, paredzot regulāru uzdevumu ik gadu sniegt datus saskaņā ar datu vākšanas sistēmu⁷, kuru papildina *ad hoc* administratīvās ziņošanas pieprasījumi no Komisijas, pēdējo izmantojot tad, ja, piemēram, ir šaubas par piepūles limitu ievērošanu vai ja datu kvalitāte ir nepietiekama. Regulas darbības joma ir precizēta, lai nodrošinātu, ka šī regula pilnībā attiecas uz kuģiem, kas zvejo dziļūdens sugas, vienlaikus nodrošinot, ka kuģi, kuri šīs sugas gūst piezvejā, nepaplašina zveju. Turklāt īpašie datu vākšanas noteikumi tiks saskaņoti ar datu vākšanas sistēmu, nodrošinot, ka dalībvalstis izmanto vienus un tos pašus statistikas standartus un savāktos datus iekļauj vienā glabāšanas un apstrādes sistēmā. Zinātnisko datu vākšanas standartu neievērošanas rezultātā tiktu zaudētas zvejas iespējas kā piesardzīgas pārvaldības pasākums.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ar šo priekšlikumu izveido pamatregulu tādu zvejas darbību veikšanai, kurās iegūst dziļūdens sugas Ziemeļaustrumu Atlantijā, ietverot Savienības ūdeņus, kuros ietilpst Spānijas un Portugāles tālākie reģioni, un starptautiskos ūdeņus.

⁷ Pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 199/2008.

Priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punkts. Priekšlikums ir Savienības ekskluzīvā kompetencē, kā minēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

Vispārīgais KZP tiesiskais regulējums ir Padomes 2002. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ir . Saskaņā ar tās 4. pantu izveido Savienības pasākumus, kuri reglamentē piekļuvi ūdeņiem un resursiem un ilgtspējīgu zvejas darbību veikšanu.

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu. Dalībvalstis ir spējīgas izstrādāt pasākumus savām flotēm, kuru rezultātā dziļūdens resursi tiek pārvaldīti ilgtspējīgāk. Tomēr daudzi dziļūdens krājumi dalībvalstīm ir kopīgi (dažos gadījumos vienas dalībvalsts flote galvenokārt uzturas citas dalībvalsts ūdeņos). Šī iemesla dēļ dalībvalstis negrib savām flotēm piemērot ierobežojošus pasākumus, ja vien tos pašus vai līdzvērtīgus pasākumus nepiemēro arī kaimiņvalstu flotēm.

Izvēlētais rīcības instruments ir regulēšana Savienības līmenī. Pašregulācija netiek uzskatīta par risinājumu. Kā liecina pieredze, attīstoties nereglamentētai dziļūdens zvejai, nevar sagaidīt ar pietiekamu pārlicību, ka nozare izstrādās un ieviesīs savu rīcības kodeksu, lai nodrošinātu, ka tā zvejo šajos resursos ilgtspējīgā veidā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko paredz īpašus nosacījumus zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā un noteikumus zvejai starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un atceļ Regulu (EK) Nr. 2347/2002

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu⁸,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes 2002. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku¹⁰ paredz noteikt Kopienas pasākumus, kuri reglamentē piekļuvi ūdeņiem un resursiem un ilgtspējīgu zvejas darbību veikšanu un kas vajadzīgi, lai nodrošinātu resursu racionālu un atbildīgu izmantošanu ilgtspējīgā veidā. Minētās regulas 2. pants paredz piemērot ekosistēmas un piesardzības pieeju, pieņemot pasākumus, lai līdz minimumam samazinātu zvejas darbību ietekmi uz jūras ekosistēmām.
- (2) Savienība ir apņēmusies īstenot rezolūcijas, ko pieņēmusi ANO Ģenerālā asambleja, jo īpaši Rezolūciju Nr. 61/105 un Rezolūciju Nr. 64/72, kurās valstis un reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas ir aicinātas nodrošināt, ka jūras jutīgās dziļūdens ekosistēmas ir aizsargātas no grunts zvejas rīku kaitējošās ietekmes, kā arī nodrošināt dziļūdens zivju krājumu ilgtspējīgu izmantošanu.
- (3) Komisija izvērtēja Regulu (EK) Nr. 2347/2002, ar ko ievieš īpašas pieejamības prasības un piemēro saistītos noteikumus zvejai dziļjūras krājumos¹¹. Komisija jo īpaši secināja¹², ka regulas darbības joma attiecīgajai flotei ir pārāk liela, ka pietrūkst

⁸ [...], [...], [...] lpp.

⁹ [...], [...], [...] lpp.

¹⁰ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

¹¹ OV L 351, 28.12.2002., 6. lpp.

¹² COM(2007) 30 galīgā redakcija.

norādījumu par kontroli apstiprinātajās ostās un paraugu ņemšanas programmām un ka dalībvalstu ziņojumu kvalitāte par piepūles līmeņiem bija pārāk atšķirīga.

- (4) Lai saglabātu vajadzīgos zvejas kapacitātes samazinājumus, kas līdz šim panākti dziļūdens zvejniecībā, ir lietderīgi paredzēt, ka uz dziļūdens sugu zveju attiecas zvejas atļauja, kas ierobežo to kuģu kapacitāti, kuri ir tiesīgi izkraut dziļūdens sugu nozveju. Nolūkā vērst pārvaldības pasākumus uz to flotes daļu, kas visvairāk attiecas uz dziļūdens zvejniecībā, zvejas atļaujas būtu jāizdod mērķsugu zvejai vai piezvejai.
- (5) Tādu zvejas atļauju turētājiem, kas atļauj zvejojot dziļūdens sugas, būtu kopīgi jāiesaistās zinātniskās pētniecības darbībās, kuru rezultātā uzlabojas dziļūdens krājumu un dziļūdens ekosistēmu novērtēšana.
- (6) Zvejojot citas sugas kontinentālās nogāzes apgabalos, kuros atļauts nodarboties ar dziļūdens zveju, kuģu īpašniekiem uz kuģa vajadzētu turēt zvejas atļaujas, kas atļauj veikt dziļūdens sugu piezveju.
- (7) No dažādiem izmantotajiem zvejas rīkiem dziļūdens zveja ar grunts traļiem visvairāk apdraud jūras jutīgās ekosistēmas, un paziņotie dati liecina, ka tajā gūst vislielākos dziļūdens sugu nevēlamās nozvejas apjomus. Tāpēc grunts traļus būtu pastāvīgi jāaizliedz izmantot dziļūdens sugu zvejā.
- (8) Pie grunts nostiprinātu žaunu tīklu izmantošanu dziļūdens zvejniecībā šobrīd ierobežo Padomes Regula (EK) Nr. 1288/2009, ar ko nosaka pārejas posma tehniskos pasākumus laikposmam no 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam¹³. Ņemot vērā lielos nevēlamās nozvejas apjomus, kad šie zvejas rīki neilgtspējīgi tika izmantoti dziļūdeņos, un ņemot vērā pazaudēto un pamesto zvejas rīku ekoloģisko ietekmi, arī šos zvejas rīkus būtu pastāvīgi jāaizliedz izmantot dziļūdens sugu zvejā.
- (9) Tomēr, lai zvejniekiem dotu pietiekami ilgu laiku pielāgoties jaunajām prasībām, šobrīd spēkā esošajām zvejas atļaujām zvejojot ar grunts traļiem un pie grunts nostiprinātiem žaunu tīkliem būtu jāturpina būt derīgām konkrētu laikposmu.
- (10) Turklāt kuģiem, kuriem ir jāmaina zvejas rīki, lai tie varētu turpināt darboties zvejniecībā, vajadzētu būt tiesīgiem saņemt finansiālo atbalstu no Eiropas Zivsaimniecības fonda ar nosacījumu, ka jaunais zvejas rīks samazina zvejas radīto ietekmi uz nekomerciālajām sugām un arī ka valsts darbības programma paredz iespēju sniegt ieguldījumu šajos pasākumos.
- (11) Kuģiem, kas zvejo dziļūdens sugas ar citiem grunts zvejas rīkiem, nevajadzētu saskaņā ar atļauju paplašināt darbības jomu Savienības ūdeņos, izņemot gadījumus, kad paplašināšana ir novērtēta kā tāda, kas nerada būtisku risku, ka negatīvi var tikt ietekmētas jutīgās jūras ekosistēmas.
- (12) Zinātniskie ieteikumi attiecībā uz dažu dziļūdens zivju sugu krājumiem liecina, ka šie krājumi ir īpaši jutīgi pret to izmantošanu, un kā piesardzības pasākums būtu jāveic zvejas ierobežošana vai samazināšana. Zvejas iespējām dziļūdens krājumos nevajadzētu pārsniegt apjomus, kas zinātniskajos ieteikumos norādīti kā piesardzīgie

¹³ OV L 347, 24.12.2009., 6. lpp.

apjomi. Ja pietiekamas informācijas trūkuma dēļ ieteikuma par šiem krājumiem vai sugām nav, zvejas iespējas nevajadzētu iedalīt.

- (13) Turklāt zinātniskais ieteikums liecina, ka zvejas piepūles limiti ir piemērots instruments, lai noteiktu zvejas iespējas dziļūdens zvejniecībā. Ņemot vērā zvejas rīku un zvejas modeļu lielo dažādību dziļūdens zvejniecībā un vajadzību izstrādāt papildu pasākumus, ar kuriem risina ar vidi saistītās problēmas katrā zvejniecībā atsevišķi, nozvejas limiti būtu jāaizstāj ar zvejas piepūles limitiem tikai tad, ja var nodrošināt, ka zvejas piepūles limiti ir pielāgoti konkrētajai zvejniecībai.
- (14) Lai nodrošinātu konkrētām zvejniecībām pielāgotu pārvaldību, attiecīgajām dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām veikt papildu saglabāšanas pasākumus un ik gadu novērtēt piepūles līmeņu atbilstību zinātniskajam ieteikumam par ilgtspējīgu izmantošanu. Reģionāli pielāgotajiem piepūles limitiem būtu arī jāaizstāj pašreizējais globālais zvejas piepūles limits, par kuru vienojusies Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisija (*NEAFC*).
- (15) Ņemot vērā to, ka bioloģisko informāciju vislabāk var savākt ar saskaņotu datu vākšanas standartu palīdzību, datu vākšanu par dziļūdens zvejas veidiem ir lietderīgi integrēt vispārējā zinātnisko datu vākšanas sistēmā, vienlaikus nodrošinot tādas papildinformācijas sniegšanu, kas vajadzīga, lai gūtu priekšstatu par zvejniecību dinamiku. Vienkāršošanas nolūkā piepūles paziņošana pa sugām būtu jāpārtrauc un jāaizstāj ar dalībvalstu periodiski sniegtu zinātnisko datu analīzi, kurā ietilpst īpaša nodaļa par dziļūdens zvejas veidiem.
- (16) Padomes 2009. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem¹⁴, nosaka kontroles un noteikumu izpildes prasības attiecībā uz daudzgadu plāniem. Dziļūdens sugām, kas pēc būtības ir jutīgas pret zveju, kontroles ziņā būtu jāpievērš tāda pati uzmanība kā citām saglabājamām sugām, par kurām apstiprināts daudzgadu pārvaldības plāns.
- (17) Tādu zvejas atļauju turētājiem, kas ļauj zvejot dziļūdens sugas, būtu jāanulē atļauja, ciktāl tā attiecas uz dziļūdens sugu zveju, ja tie neievēro attiecīgos saglabāšanas pasākumus.
- (18) Konvenciju par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā apstiprināja ar Lēmumu 81/608/EEK, un tā stājās spēkā 1982. gada 17. martā. Minētā konvencija nodrošina atbilstīgu daudzpusējas sadarbības sistēmu jautājumos, kas attiecas uz zvejas resursu racionālu saglabāšanu un pārvaldību Ziemeļaustrumu Atlantijas starptautiskajos ūdeņos. Pārvaldības pasākumi, kas pieņemti *NEAFC*, ietver tehniskos pasākumus tādu sugu saglabāšanai un pārvaldībai, kuras reglamentē *NEAFC*, un pasākumus jūras jutīgo biotopu aizsardzībai, tostarp piesardzības pasākumus.
- (19) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai noteiktu pasākumus, kas papildina ikgadējos piepūles limitus, ja

¹⁴ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

dalībvalstis šos pasākumus nepieņem vai ja pasākumi, ko tās pieņem, neatbilst šīs regulas mērķiem vai ir nepietiekami attiecībā uz mērķiem, kas norādīti šajā regulā.

- (20) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, kas var būt vajadzīgi, lai grozītu vai papildinātu šādus nebūtiskus elementus šajā regulā gadījumos, ja dalībvalstis nav pieņēmušas vai ir pieņēmušas nepietiekamus papildu pasākumi, kuri ir saistīti ar ikgadējiem piepūles limitiem, kad tie aizstāj nozvejas limitus.
- (21) Tāpēc nepieciešams ieviest jaunus noteikumus, lai regulētu zveju dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā, un atcelt Regulu (EK) Nr. 2347/2002.
- (22) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķi

Šīs regulas mērķi ir šādi:

- (a) nodrošināt dziļūdens sugu krājumu ilgtspējīgu izmantošanu, vienlaikus līdz minimumam samazinot dziļūdens zvejas darbību ietekmi uz jūras vidi;
- (b) uzlabot zinātnisko informāciju par dziļūdens sugām un to biotopiem a) punktā minēto iemeslu dēļ;
- (c) zvejniecību pārvaldībā īstenot tehniskos pasākumus, kurus ieteikusi Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisija (NEAFC).

2. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro zvejas darbībām vai plānotām zvejas darbībām šādos ūdeņos:

- a) Savienības ūdeņos Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (*ICES*) II līdz XI apakšapgabalā un Centrālustrumu Atlantijas zvejniecības komitejas (*CECAF*) 34.1.1., 34.1.2. un 34.2. apgabalā;
- b) starptautiskajos ūdeņos *CECAF* 34.1.1., 34.1.2. un 34.2. apgabalā un
- c) *NEAFC* pārvaldības apgabalā.

3. pants **Definīcijas**

1. Šajā regulā piemēro Regulas (EK) Nr. 2371/2002 3. pantā un Padomes Regulas (EK) Nr. 734/2008¹⁵ 2. pantā noteiktās definīcijas.
2. Turklāt piemēro šādas definīcijas:
 - a) "ICES zonas" ir zonas, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 218/2009¹⁶;
 - b) "CECAF apgabali" ir apgabali, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 216/2009¹⁷;
 - c) "NEAFC pārvaldības apgabals" ir ūdeņi, uz kuriem attiecas Konvencija par turpmāku daudzpusēju sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā un kas atrodas ārpus ūdeņiem, kuri ir minētās Konvencijas Līgumslēdzēju pušu zvejniecības jurisdikcijā;
 - d) "dziļūdens sugas" ir sugas, kas uzskaitītas I pielikumā;
 - e) "visjutīgākās sugas" ir dziļūdens sugas, kas minētas I pielikuma tabulas trešajā slejā ar nosaukumu "Visjutīgākā (x)";
 - f) "zvejas veids" ir zvejas darbības, kurās ar konkrētiem zvejas rīkiem konkrētā apgabalā iegūst konkrētas sugas;
 - g) "dziļūdens zvejas veids" ir zvejas veids, kurā iegūst dziļūdens sugas saskaņā ar norādēm, kas noteiktas šīs regulas 4. panta 1. punktā;
 - h) "zvejas uzraudzības centrs" ir karoga dalībvalsts izveidots operatīvais centrs, kurš ir aprīkots ar datortehniku un programmatūru, kas nodrošina datu automātisku saņemšanu, apstrādi un elektronisku datu pārraidi;
 - i) "zinātniska padomdevēja struktūra" ir starptautiska zinātniskā struktūra zvejniecības jautājumos, kas atbilst starptautiskiem standartiem uz pētniecību balstītu zinātnisku ieteikumu izstrādei;
 - j) „maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms” ir maksimālā nozveja, ko neierobežoti ilgu laiku var iegūt no zivju krājuma.

¹⁵ OV L 201, 30.7.2008., 8. lpp.

¹⁶ OV L 87, 31.3.2009., 70. lpp.

¹⁷ OV L 87, 31.3.2009., 1. lpp.

II NODAĻA ZVEJAS ATĻAUJAS

4. pants

Zvejas atļauju veidi

1. Zvejas darbībām, kurās iegūst dziļūdens sugas un kuras veic Savienības zvejas kuģis, ir vajadzīga zvejas atļauja, kurā dziļūdens sugas ir norādītas kā mērķsugas.
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā zvejas darbības uzskata par tādām, kurās iegūst dziļūdens sugas, ja:
 - a) dziļūdens sugas ir atzīmētas kā mērķsugas kuģa zvejas kalendārā, vai
 - b) uz kuģa atrodas vai kuģa darbības apgabalā tiek izmantots zvejas rīks, ko izmanto tikai, lai zvejotu dziļūdens sugas, vai
 - c) kuģa kapteinis zvejas žurnālā ieraksta dziļūdens sugu procentuālo daļu, kas vienāda vai lielāka par 10 % no kopējās nozvejas svara attiecīgajā zvejas dienā.
3. Zvejas darbībām, kurās dziļūdens sugas nav mērķsugas, bet kurās dziļūdens sugas iegūst kā piezveju un kuras veic Savienības zvejas kuģis, ir vajadzīga zvejas atļauja, kurā dziļūdens sugas ir norādītas kā piezvejas sugas.
4. Abi zvejas atļauju veidi, kas minēti attiecīgi 1. un 3. punktā, ir skaidri atšķirami elektroniskajā datubāzē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1224/2009 116. pantā.
5. Neskarot 1. un 3. punktu, zvejas kuģi drīkst bez zvejas atļaujas zvejot, paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut jebkādu daudzumu dziļūdens sugu, ja vien minētais daudzums ir mazāks par robežvērtību, kas ir 100 kg dziļūdens sugu nozvejas jebkādā sastāvā vienā zvejas reisā.

5. pants

Kapacitātes pārvaldība

Visu to zvejas kuģu summārā zvejas kapacitāte bruto tilpībā un kilovatos, kuriem ir dalībvalsts izdota zvejas atļauja, kas ļauj zvejot dziļūdens sugas kā mērķsugas vai piezvejas sugas, nekad nedrīkst pārsniegt to minētās dalībvalsts kuģu summāro zvejas kapacitāti, kas izkrāvuši 10 tonnas vai vairāk dziļūdens sugu jebkuru divu kalendāro gadu laikā pirms šīs regulas stāšanās spēkā, neatkarīgi no tā, kurā gadā ir gūts lielākais apjoms.

6. pants

Vispārīgas prasības pieteikumiem zvejas atļauju saņemšanai

Katram pieteikumam saņemt vai atjaunot zvejas atļauju, kas ļauj zvejot dziļūdens sugas kā mērķsugas vai piezvejas sugas, pievieno apgabala, kurā plānots veikt zvejas darbības, zvejas rīku veida, dziļuma diapazona, kurā tiks veiktas darbības, un atsevišķu zvejas mērķsugu aprakstu.

7. pants

Īpašas prasības pieteikumiem saņemt un izdot zvejas atļaujas, kas ļauj izmantot grunts zvejas rīkus zvejas darbībās, kas vērstas uz dziļūdens sugām

1. Papildus prasībām, kas izklāstītas 6. pantā, katru pieteikumu tādu zvejas atļauju saņemšanai, kas atļauj zvejot dziļūdens sugas kā mērķsugas, kā minēts 4. panta 1. punktā, un kas atļauj izmantot grunts zvejas rīkus Savienības ūdeņos, kā minēts 2. panta a) punktā, papildina ar detalizētu zvejas plānu, kurā norāda:
 - a) to iecerēto darbību veikšanas vietas, kurās paredzēts iegūt dziļūdens sugas dziļūdens zvejas veidā. Veikšanas vietu(-as) nosaka ar koordinātām saskaņā ar Pasaules 1984. gada ģeodēzisko sistēmu;
 - b) darbību veikšanas vietas dziļūdens zvejas veidā pēdējo trīs pilnu kalendāro gadu laikā, ja tādas ir. Šo(-īs) veikšanas vietu(-as) nosaka ar koordinātām saskaņā ar Pasaules 1984. gada ģeodēzisko sistēmu, un šīs koordinātas zvejas darbību veikšanas vietu iezīmē pēc iespējas precīzāk.
2. Jebkurā zvejas atļaujā, kas izdota, pamatojoties uz pieteikumu, kas iesniegts saskaņā ar 1. punktu, norāda izmantojamo grunts zvejas rīku un nosaka, ka atļautās zvejas darbības drīkst veikt tikai apgabalā, kurā pārklājas plānotā zvejas darbība, kā izklāstīts 1. punkta a) apakšpunktā, un jau veiktā zvejas darbība, kā izklāstīts 1. punkta b) apakšpunktā. Tomēr plānotās zvejas darbības apgabalu var paplašināt ārpus pašreiz veiktās zvejas darbības apgabala robežām, ja dalībvalsts, balstoties uz zinātnisko ieteikumu, ir novērtējusi un dokumentējusi, ka šādai paplašināšanai nevarētu būt ievērojama nelabvēlīga ietekme uz jutīgām jūras ekosistēmām.

8. pants

Kuģu dalība dziļūdens zvejas datu vākšanas darbībās

Dalībvalstis visās zvejas atļaujās, kas izdotas saskaņā ar 4. pantu, iekļauj vajadzīgos nosacījumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais kuģis sadarbībā ar attiecīgo zinātnisko institūtu piedalās jebkādā datu vākšanas shēmā, kuras darbības jomā ietilpst zvejas darbības, par kurām tiek izsniegtas atļaujas.

9. pants

Dziļūdens sugu zvejas atļauju termiņa beigās kuģiem, kas izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus

Zvejas atļaujas, kas minētas 4. panta 1. punktā, kuģiem, kas izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus, zaudē spēku vēlākais divus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Pēc minētā datuma neizdod un neatjauno zvejas atļaujas, kas ļauj zvejot dziļūdens sugas ar minētajiem zvejas rīkiem.

III NODAĻA

ZVEJAS IESPĒJAS UN PAPILDU PASĀKUMI

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

10. pants

Principi

1. Zvejas iespējas nosaka tādā attiecīgo dziļūdens sugu ieguves apjomā, kas ir saderīgs ar maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu.
2. Ja, balstoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam atbilstošus ieguves apjomus nav iespējams noteikt, zvejas iespējas nosaka šādi:
 - a) ja labākajā pieejamajā zinātniskajā informācijā noteikti ieguves apjomi, kas atbilst piesardzīgajai pieejai zvejniecību pārvaldībā, zvejas iespējas attiecīgajam zvejas pārvaldības periodam nedrīkst noteikt lielākas par šiem apjomiem;
 - b) ja par konkrētu krājumu vai sugām nepietiekamu datu dēļ labākajā pieejamajā zinātniskajā informācijā nav noteikti ieguves apjomi, kas atbilst piesardzīgajai pieejai zvejniecību pārvaldībā, attiecīgai zvejniecībai zvejas iespējas iedalīt nedrīkst.

2. IEDAĻA

PĀRVALDĪBA, KURĀ IZMANTO ZVEJAS PIEPŪLES LIMITUS

11. pants

Zvejas iespējas, kuru noteikšanai izmanto tikai zvejas piepūles limitus

1. Padome, rīkojoties saskaņā ar Līgumu, var nolemt no dziļūdens sugu ikgadējo zvejas iespēju noteikšanas zvejas piepūles limitu un nozvejas limitu izteiksmē pāriet tikai uz zvejas piepūles limitu noteikšanu konkrētām zvejniecībām.
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā katra dziļūdens zvejas veida zvejas piepūles līmeņi, ko izmanto par pamatu jebkādiem vajadzīgiem pielāgojumiem, lai ievērotu 10. pantā izklāstītos principus, ir zvejas piepūles līmeņi, kas, balstoties uz zinātnisko informāciju, ir novērtēti kā atbilstoši nozvejai, kas gūta attiecīgajā dziļūdens zvejas veidā iepriekšējo divu kalendāro gadu laikā.
3. Nosakot zvejas piepūles limitus saskaņā ar 1. un 2. punktu, norāda:
 - a) konkrēto dziļūdens zvejas veidu, kam piemēro zvejas piepūles limitu, ņemot vērā reglamentēto zvejas rīku, mērķsugas un *ICES* zonas vai *CECAF* apgabalus, kuros var īstenot atļauto piepūli, un

- b) zvejas piepūles vienību, kas izmantojama pārvaldībā.

12. pants
Papildu pasākumi

1. Ja saskaņā ar 11. panta 1. punktu ikgadējie zvejas piepūles limiti aizstāj nozvejas limitus, dalībvalstis attiecībā uz sava karoga kuģiem saglabā vai ievieš šādus papildu pasākumus:
 - a) pasākumus, lai nepieļautu to kuģu kopējās zvejas kapacitātes pieaugumu, uz kuriem attiecas piepūles limiti;
 - b) pasākumus, lai nepieļautu visjutīgāko sugu piezvejas apjoma pieaugumu, un
 - c) nosacījumus, lai efektīvi nepieļautu izmetumus. Šo nosacījumu mērķis ir panākt visu uz kuģa esošo zivju izkraušanu, izņemot gadījumu, kad tas būtu pretrunā spēkā esošajiem kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem.
2. Pasākumi ir spēkā, kamēr pastāv nepieciešamība novērst vai mazināt riskus, kas minēti šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā.
3. Komisija novērtē dalībvalstu pieņemto papildu pasākumu efektivitāti, kad tie ir pieņemti.

13. pants
Komisijas pasākumi, ja dalībvalstis nav pieņēmušas papildu pasākumus vai ja tie ir nepietiekami

1. Saskaņā ar 20. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai precizētu pasākumus, kas papildina ikgadējos piepūles limitus, kā minēts 12. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā:
 - a) ja attiecīgā dalībvalsts trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad stājas spēkā zvejas piepūles limiti, Komisijai nepaziņo pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 12. pantu;
 - b) ja saskaņā ar 12. pantu pieņemtie pasākumi pārstāj būt spēkā, lai gan pastāv nepieciešamība novērst vai mazināt 12. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētos riskus.
2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 20. pantu, lai precizētu pasākumus, kas papildina ikgadējos piepūles limitus, kā minēts 12. panta a), b) un c) apakšpunktā, ja, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts atbilstīgi 12. panta 3. punktam:
 - a) dalībvalstu pasākumi tiek uzskatīti par nesaderīgiem ar šīs regulas mērķiem vai
 - b) dalībvalstu pasākumi tiek uzskatīti par nepietiekamiem attiecībā uz mērķiem, kas norādīti 12. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunktā.

3. Komisijas pieņemtie papildu pasākumi ir paredzēti, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti šajā regulā izklāstītie mērķi un uzdevumi. Kad Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, pārstāj piemērot jebkādus dalībvalstu pieņemtus pasākumus.

IV NODAĻA KONTROLE

14. pants

Kontroles noteikumu piemērošana daudzgadu plāniem

1. Regulas (EK) Nr. 1224/2009 piemērošanas nolūkā šo regulu uzskata par "daudzgadu plānu".
2. Regulas (EK) Nr. 1224/2009 piemērošanas nolūkā dziļūdens sugas uzskata par "sugām, uz kurām attiecas daudzgadu plāns" un "krājumiem, uz kuriem attiecas daudzgadu plāns".

15. pants

Apstiprinātās ostas

Nevienu dziļūdens sugu nozvejas daudzumu, kas pārsniedz 100 kg, jebkādā nozvejas sastāvā nedrīkst izkraut nevienā vietā, izņemot ostas, kas apstiprinātas dziļūdens sugu izkraušanai.

16. pants

Iepriekšējs paziņojums

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1224/2009 17. panta, visu Savienības zvejas kuģu kapteiņi, kas iecerējuši izkraut 100 kg vai vairāk dziļūdens sugu, neatkarīgi no kuģu garuma, paziņo savas karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei par minēto nodomu.

17. pants

Ieraksti zvejas žurnālā, zvejojot dziļos ūdeņos

Neskarot Regulas (EK) Nr. 1224/2009 14. un 15. pantu, to zvejas kuģu kapteiņi, kuriem ir atļauja saskaņā ar 4. panta 1. vai 3. punktu, iesaistoties dziļūdens zvejā vai zvejojot vairāk nekā 400 m dziļumā:

- a) papīra formāta zvejas žurnālā novelk jaunu līniju pēc katra iemetiena vai,
- b) ja uz tiem attiecas prasība par elektroniskas reģistrēšanas un ziņošanas sistēmas izmantošanu, pēc katra iemetiena izdara atsevišķu ierakstu.

18. pants

Zvejas atļauju anulēšana

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1224/2009 7. panta 4. punktu, šīs regulas 4. panta 1. un 3. punktā minētās zvejas atļaujas anulē vismaz uz vienu gadu šādos gadījumos:

- a) zvejas atļaujā paredzēto nosacījumu neievērošana attiecībā uz zvejas rīku izmantošanas ierobežojumiem, atļautajiem darbības apgabaliem vai, attiecīgajā gadījumā, to sugu nozvejas vai zvejas piepūles limitiem, kuras ir atļauts zvejot, vai
- b) zinātniskā novērotāja neuzņemšana uz kuģa vai neatļaušana paņemt paraugus no nozvejas zinātniskos nolūkos, kā norādīts šīs regulas 19. pantā.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja tajā minēto gadījumu iemesls ir *force majeure*.

V NODAĻA DATU VĀKŠANA

19. pants

Noteikumi par datu vākšanu un ziņošanu

1. Dalībvalstis vāc datus par katru dziļūdens zvejas veidu saskaņā ar noteikumiem par datu vākšanu un precizitātes līmeņiem, kas noteikti Kopienas daudzgadu programmā par bioloģisko, tehnisko, vides un sociālekonomisko datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu, kas pieņemta saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 199/2008¹⁸, un citos pasākumos, kas pieņemti saskaņā ar minēto regulu.
2. Kuģa kapteinim vai jebkurai citai personai, kas atbildīga par kuģa darbību, ir pienākums uzņemt uz kuģa zinātnisko novērotāju, kuru dalībvalsts ir norīkojusi uz šī kuģa, ja vien tas ir iespējams drošības iemeslu dēļ. Kapteinis atvieglo zinātnisko novērotāju uzdevumu veikšanu.
3. Zinātniskie novērotāji:
 - a) veic kārtējos datu vākšanas uzdevumus, kā noteikts 1. punktā;
 - b) nosaka un dokumentē, kāds svars ir ar kuģa zvejas rīkiem uz kuģa paceltajiem akmens koraļļiem, mīkstajiem koraļļiem, sūkļiem vai citiem organismiem, kas pieder tai pašai ekosistēmai.
4. Papildus pienākumiem, kas norādīti 1. punktā, uz dalībvalstīm attiecas īpašas datu vākšanas un ziņošanas prasības, kas ir izklāstītas II pielikumā attiecībā uz dziļūdens zvejas veidu.
5. Datus, kas ievākti attiecībā uz dziļūdens zvejas veidu, tostarp visus datus, kas ievākti saskaņā ar II pielikumu, apstrādā saskaņā ar datu pārvaldības procesu, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 199/2008 III nodaļā.
6. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis ik mēnesi iesniedz ziņojumus par izmantoto piepūli un/vai nozveju, un šo informāciju norāda par katru zvejas veidu.

¹⁸ OV L 60, 5.3.2008, 1. lpp.

V NODAĻA DELEĢĒTIE AKTI

20. pants

Deleģēto pilnvaru īstenošana

2. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
3. Komisijai uz nenoteiktu laiku piešķir pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus.
4. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, vai arī vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neskar jau spēkā esošos citus deleģētos aktus.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto tiesību aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 13. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome 2 mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei, nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par 2 mēnešiem.

VI NODAĻA NOVĒRTĒJUMS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

21. pants

Novērtēšana

1. Sešu gadu laikā no šīs regulas stāšanās spēkā Komisija, balstoties uz dalībvalstu ziņojumiem un zinātniskajiem ieteikumiem, ko tā pieprasa šajā nolūkā, novērtē šajā regulā noteikto pasākumu ietekmi un nosaka, cik lielā mērā sasniegti 1. panta a) un b) punktā minētie mērķi.
2. Novērtējumā aplūko tendences šādos aspektos:
 - a) kuģi, kas pārgājuši uz tādu zvejas rīku izmantošanu, kam ir mazāka ietekme uz jūras gultni, un izmaiņas izmetumu apjomos;
 - b) katrā dziļūdens zvejas veidā iesaistīto kuģu darbības joma;

- c) to datu pilnīgums un uzticamība, kurus dalībvalstis krājuma novērtēšanas nolūkā nosūta zinātniskajām struktūrām vai Komisijai īpašu datu sniegšanas pieprasījumu gadījumā;
- d) dziļūdens krājumi, par kuriem ir uzlabojušies zinātniskie ieteikumi;
- e) zvejniecības, kas tiek pārvaldītas tikai saskaņā ar zvejas piepūles limitiem, un papildu pasākumu efektivitāte, lai izskaustu izmetumus un samazinātu visjutīgāko sugu nozveju.

22. pants

Pārejas pasākumi

Īpašas zvejas atļaujas, kas izdotas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2347/2002, ir spēkā, līdz tās tiek aizstātas ar dziļūdens sugu zvejas atļaujām, kas izdotas saskaņā ar šo regulu, bet jebkurā gadījumā tās nedrīkst būt spēkā pēc 2012. gada 30. septembra.

23. pants

Atcelšana

- 3. Regulu (EK) Nr. 2347/2002 atceļ.
- 4. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu saskaņā ar atbilstības tabulu šīs regulas III pielikumā.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
[...]*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētāja
[...]*

I pielikums

1. iedaļa. Dziļūdens sugas

<u>Zinātniskais nosaukums</u>	<u>Vispārpieņemtais nosaukums</u>	<u>Visjutīgākā (x)</u>
<i>Centrophorus granulosus</i>	Brūnā īsruga haizivs	x
<i>Centrophorus squamosus</i>	Pelēkā īsruga haizivs	x
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Melnā kaķhaizivs	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Baltacu haizivs	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Gardeguna samtainā dzeloņzivs	x
<i>Dalatias licha</i>	Melnā haizivs	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Lielā laternhaizivs	x
<i>Apristuris spp</i>	Dziļūdens kaķhaizivis	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Apmetņa haizivs	
<i>Deania calcea</i>	Gardeguna spurainā haizivs	
<i>Galeus melastomus</i>	Melnmutes kaķhaizivs	
<i>Galeus murinus</i>	Peles kaķhaizivs	
<i>Hexanchus griseus</i>	Sešžaunu haizivs	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Laternhaizivs	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Buru haizivs	
<i>Scymnodon ringens</i>	Aszobe	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Grenlandes haizivs	
<i>Alepocephalidae</i>	Gludgalves	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Bērda gludgalve	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Garpurna gludgalve	
<i>Aphanopus carbo</i>	Melnā mataste	
<i>Argentina silus</i>	Ziemeļatlantijas argentīna	
<i>Beryx spp.</i>	Berikšas	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Dziļūdens sarkanais krabis	

<i>Chimaera monstrosa</i>	Eiropas himera	
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Lielacu himera	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Asdeguna himera	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Strupdeguna garaste	
<i>Epigonus telescopus</i>	Melnā kardinālzivs	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Zilmutes sarkanasarīs	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlantijas lielgalvis	x
<i>Macrourus berglax</i>	Makrūrzivis	
<i>Molva dypterigia</i>	Zilā jūras līdaka	
<i>Mora moro</i>	Parastā mora	
<i>Antimora rostrata</i>	Zilā antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Sarkanā zobaine	
<i>Phycis blennoides</i>	Lielacu diegspuru vēdzele	
<i>Polyprion americanus</i>	Poliprions	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Grenlandes paltuss	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Vidusjūras ķeizarasaris	
<i>Macrouridae,</i> kas nav <i>Coryphaenoides rupestris</i> un <i>Macrourus berglax</i>	Makrūrzivis, kas nav <i>Coryphaenoides rupestris</i> un <i>Macrourus berglax</i>	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Degunainā čūskmakrele	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Dzelonžutis	
<i>Raja fyllae</i>	Apaļā raja	
<i>Raja hyperborea</i>	Arktiskā raja	
<i>Raja nidarosiensus</i>	Norvēģijas raja	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Adatainā skorpēna	

2. iedaļa. Sugas, kuras papildus tiek regulētas NEAFC

<i>Brosme brosmes</i>	Brosme	
<i>Conger conger</i>	Jūraszutis	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Astainais lepidops	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Esmarka likods	
<i>Molva molva</i>	Jūraslīdaka	
<i>Sebastes viviparus</i>	Sarkanasarīs (Norvēģijas pikša)	

II pielikums

Īpašās datu vākšanas un paziņošanas prasības, kas minētas 18. panta 4. punktā.

1. Dalībvalstis nodrošina, ka datus, kas savākti par apgabalu, kas ietver Savienības ūdeņus un starptautiskos ūdeņus, pēc tam iedala sīkāk, lai tie attiektos uz Savienības vai starptautiskajiem ūdeņiem atsevišķi.
2. Ja darbība dziļūdens zvejas veidā pārklājas ar darbību citā zvejas veidā tajā pašā apgabalā, datus par pirmo minēto darbību vāc atsevišķi no datiem par pēdējo minēto darbību.
3. No izmetumiem ņem paraugus visos dziļūdens zvejas veidos. Paraugu ņemšanas stratēģija attiecībā uz izkrāvuņiem un izmetumiem aptver visas sugas, kas uzskaitītas I pielikumā, kā arī sugas, kas pieder jūras gultnes ekosistēmai, piemēram, dziļūdens korāļi, sūkļi vai citi organismi, kas pieder tai pašai ekosistēmai.
4. Ja piemērojamais daudzgadu datu vākšanas plāns paredz vākt zvejas piepūles datus, kas izteikti stundās, ko traļi pavadījuši zvejā, un laikā, cik ilgi stacionārie zvejas rīki atradušies ūdenī, dalībvalsts vāc un ir gatava kopā ar šādiem zvejas piepūles datiem iesniegt šādus papildu datus:
 - a) zvejas darbību veikšanas vieta, ņemot vērā katru iemetienu atsevišķi, kas noteikta pēc kuģu satelītnovērošanas sistēmas datiem, kurus kuģis nosūtījis zvejas uzraudzības centram;
 - b) zvejošanas dziļums, kurā izmanto zvejas rīkus, ja uz kuģi attiecas ziņošana, izmantojot elektronisko zvejas žurnālu. Kuģa kapteinis paziņo zvejošanas dziļumu, ievērojot standartizēto ziņošanas formātu.